

Haberler > Yazarlar > AnlatanAdam > Yalan, seni sevmediğim yalan

Anlatanadam

Yalan, seni sevmediğim yalan

18 Ocak 2017

Bir günde kaç defa yalan söylüyorsunuz?

Hiç mi? Büyük bir yalan söylediniz şimdi. Herkes yalan söyler. Küçük, sevimli, gönül alan yalandan; can yakan, kalp kıran, hayatı sorgulatana kadar geniş bir yelpazede hem de.

Yalanla ilgili en önemli gerçek şu: Yalan sadece yalanı söyleyenle ilgili bir durum değildir, yalanı dinleyenin de inanmaya eğilimli olması gerekir.

- A! Aradığını görmemişim!
- Numaran çıkmadı abi, telefonu değiştirdim de!
- Mailini şimdi gördüm, spam dosyasına düşmüş
- Ben de şimdi seni arayacaktım!

Pek yabancı gelmedi, değil mi?

Tamam kabul edelim, bir arkadaşın var; arar aramaz açıyorsun. Bu tipse seni didikliyor, habire arıyor, olur olmaz görüşme teklifleri, gereksiz bir neşeyle sohbet! Her zaman insanın ruh hali de müsait olmuyor yahu?

Bilimsel çalışmalar günde en az on ile iki yüz arasında yalana maruz kaldığımızı gösteriyormuş! Ne biçim bir dünya bu Allah aşkına?

Tabi ki çok daha büyük yalanlar var. Karşısındakini yok olma seviyesine getiren. Kaptırıp gittiğin, sonra bir çıkış bulamadığın.

Yalana inanmak bir aptallık ölçütü değil. O açıdan içimiz rahat olsun. Yalanı hayatında iş edinmiş insanların özel bir yeteneği var; karşındakinin ihtiyaçlarını belirlemek.

Geçmiş yıllarda böyle birisine denk geldim. Her zaman ihtiyacım olan can arkadaş – iyi dost eksikliğimi kapatmaya çalışarak neredeyse bütün hayatımı mahvediyordu. Hala tam olarak toparlanabilmiş değilim.

Hayır, sandığınız gibi evlenme vaadiyle kandırılıp kredi kullandırılan bir genç kız değilim. Ama bu vakalardan da o kadar çok ki! Benimki daha beterdi.

Yalancıyla, dolandırıcıya inanıp istediklerini yapmış olmak duygusu insanda çok karanlık bir tortu bırakıyor. İnsan kendini suçluyor, zekasını sorguluyor.

Kendi ya da karısının bir akrabası tarafından aldatılan taksicilerden çok hikaye dinledim. Neydi bu çok çalışan, az kazanan abilerin derdi? Neden şu an asla inanmayacakları yatırımlara girmelerinin, alamayacaklarını bildikleri borçları vermelerinin sebebi? Karıları tarafından kabul görme ihtiyacı mı? Hayır demedeki insani problem mi? Aile içinde güçlü gözükme ihtiyacı mı? Daha az çalışarak, daha çok kazanma güdüsü mü? Hepsi ya da en az biri mi?

Benimki çok özel bir sosyopat tarafından gerçekleştirildi. Bir günde ve burada anlatılacak gibi değil. Hatta filmi yaz da çekelim diye talepte bulunanlar oluyor anlatınca. 'O kadar karışık ki, ilk yarıda anlamadan çıkar millet' diyorum. Dinleyenin dudakları kuruyor, kalbi bir kat daha hızlı çarpıyor. Şu kadar söyleyeyim; ben her türlü dolandırıcıya, çakala, kurda karşı gardını almış sanıyordum kendimi, bana aslan saldırdı. Bu kadar büyük ve acımasız bir saldırıya karşı hazırlıksızdım, benim yaşadığım ormanda aslan yok sanıyordum. Varmış, çok acımasızmış.

Yalan söylemek insanoğlunun kanına işlemiş bir özelliği. Bebekler ağlama taklidi yapıyorlar, iki yaşındakiler blöf yapma girişimlerinde bulunuyorlar. Beş yaşındaki çocuklar göz göre göre yalan söylüyorlar. Dokuz, on yaşına geldiler miydi yaptıklarının üstünü örtmek için yalanda üst bir seviyeye ulaşıyorlar. Daha ileri yaşlarda anneye, babaya yalan söylemek bir spor halini alıyor. Erkekler olduğundan fazla görünmek için, kızlar baskıcı ev rejiminden kurtulmak için daha fazla yalan söylüyorlar.

İş hayatına atılma yaşlarında yalan daha büyük sıkıntılara yol açıyor haliyle. Kendi özelliklerimiz hakkında abartılı cümleler de valandan savılıyor. hic vapmadım demevin! İse qirislerde biraz kendini

fazla övmeler, beyaz yaka dünyasındaki katakullilerle mücadele esnasında söylenen yalanlar, iş arkadaşının kuyusunu kazmalar, kulisler hepinizin aşına olduğu konular değil mi?

Peki bu yalanları nasıl anlayacağız? Karşımızdaki insanın gözümüzün içine baka baka yalan söylediğini nasıl fark edeceğiz? Bu konuda bir çok kaynak var. Önemli olan iyice okuyup irdelemek. Tek yol insanlara güvenmeyi bırakmak, baştan herkese eksi not verip ilişkiye öyle başlamak değil yani. Ben bu amaçla Pamela Meyer'in Yalan Gözcülüğü adlı kitabını okudum. Karşısındaki insanı bilinçli bir şekilde kandırmaya çalışan insanların sanıldığı gibi her yerinin(!) oynamadığını, aksine bedenlerinin üst tarafını kilitlediklerini söylüyor. Yani beden hareketlerini kısıtlamak bir yalan göstergesi. Yalan söyleyen kişi gözlerini kaçırır konusu da büyük bir yanılsamaymış. Yalan söyleyen kişi daha bile fazla gözlerinizin içine bakarmış. Öğrenmiş oldum.

Gülümsemelerde ise daha belirgin bir taraf var; dudaklardaki gülümseme karşıdakini yanıltabiliyor, ama gözlerdeki gülümseme taklit edilemiyormuş! Yani gözleri kırış kırış olarak gülen insanlar size gerçekten gülümsüyormuş...

Bir kitap okuyarak bu işte profesör seviyesine gelinmiyor tabi, ama artık yalancı insanların benimle konuşurken yapma ihtimali olan bir seri hareketi seslerinde, yüzlerinde, vücut dillerinde arıyorum. Artık herkesi dinliyorum ama daha çok sorguluyorum. Daha az güvenmiyorum ama daha çok soru soruyorum. Bunca dolandırılmadan sonra öğrendiğim en önemli şey şu: 'Eğer kendine ve karşıdakine yeteri kadar soru sormuyorsan, konuyu sorgulamıyorsan, inanmak istiyorsun. Kandırılmaya açıksın'.

Küçük sevgi yalanları, 'sen ilksin' başlangıçları, 'daha önce hiç' cümleleri değil bahsettiğim. Koskoca ülkeler yalanla dolanla yönetilirken, işten eve – evden işe giden bizlerin yalan söylemesi de o kadar ciddi bir konu değil canım!

Adamlar Irak'ı işgal edip, sonra 'A, orada kitle imha silahı yokmuş!' demediler mi? Bizim FETÖ belasını hiç söylemeyeyim, yalanla dolanla koca Türkiye'yi ele geçirmeye çalışmadılar mı?

Yani anlayacağınız, bire bir insan ilişkilerinde de, devlet işlerinde de her şey algı yönetimi. Yeter ki siz kanmak isteyin, her zaman karşınızda yalancının hasosunu göreceksiniz.

Not: Bana Twitter, Facebook ve Instagram'dan ulaşabilirsiniz: @anlatanadam

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

Facebook

Twitter

RSS

Kişisel Verilerin Korunması

Hürriyet Kurumsal

Bize Ulaşın

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş